

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 73: Als ze maar gelukkig zijn

Wat nou als... stel je voor dat... zou het kunnen... en wat doe jij wanneer... Slechts wat fantasievolle gedachtes en onderwerpen wat sommige ouders bespreken. Niet allemaal, maar zou wel moeten. Heel soms leg ik de vinger op de zere plek met mijn blogs. Ik doe dat omdat het kan. Soms is het ook gewoon nodig. Af en toe doe ik eens een shout-out naar een school, benadruk ik de Opa's en Oma's of ik vertel over een pesterij hier en daar. Daarnaast heb ik een gewoonte te zeggen wat ik denk, wat onderwerpen aan te knopen zonder mijn mening te geven en wissel het af met wat LILILILI-blogs. Ik vind het wel belangrijk ook wel eens actueel te zijn, want alles gaat ook mijn monsters aan. Ookal hebben ze het zelf niet in de gaten, spelen er vaak dingen in ons kikkerlandje waar ze later wel mee te maken kunnen krijgen. Misschien maken ze het zelf wel mee. Wanneer je monster iets meemaakt, zitten wij als papa en mama op de eerste rij. Voordat we op dat punt komen zitten we 's avonds op de bank te fantaseren, en haast automatisch verschijnen er vragen met de bekende watalsjes, steljevoordatjes en de hoe reageren we als ditjes. Dit hoeft geen probleem te zijn maar in sommige gevallen is het nog wel eens een taboe. Dat vind ik jammer en daarom flans ik wel eens een blog in elkaar in de hoop het bespreekbaar te maken, hopende dat het gedeeld wordt, we open komen te staan voor discussie. Dit is zo'n blog.

Mijn zoon is een kind wat anders is, uniek als ieder kind, maar toch anders. Hij is ook de enige waar ik de watalsjes bij heb. Niet dat het allemaal zo superzichtbaar is ofzo, maar er is iets met hem. Het zit hem in de kleine dingen. We maken er grapjes over maar stel je voor.

Ik ga nu mijn fantasie loslaten, op een serieuze toon. Denk mee.

Hij heeft nu een fase waarin hij zijn haar laat groeien, niets spannends aan op het eerste gezicht, maar hij wilt niet alleen lang haar, hij wilt het vlechten, in een staart, krullen of lekker los. Geen enkel probleem ... toch? Ik noem het fase, maar stel je voor dat hij het altijd wilt. Zn zachte karakter, totale desinteresse in meisjes, het lange haar/staart/vlechten, zn lange wimpers en aangeven nooit met een meisje te willen. Zou het zijn? Schei uit hoor, hij is pas 6 jaar en valt geen zinnig woord over te zeggen. Maar toch, stel dat hij? Er zijn wel meer jongens met lang haar. Maar die willen het niet vlechten. Die scheren dan de zijkant eraf zodat ze op een avatar lijken. Hij wilt dat niet, hij wilt het net zo

lang als zn zussen. Wat nou als? Ahjoh, dat zien we dan wel. Waait wel over. Tegen de tijd dat het weer 25 graden is, het zweet langs zn haar zo zijn naad ingaat, dan komt hij er wel op terug. Maar dan scheer je zijn haar, dan ziet hij er stoerder uit, meer jongen, maar zn interesse dan? Lul niet, hij speelt gewoon met auto's en lego, houdt van stoeien. Ja stoeien ja, maar hij mikt wel altijd op je kinderbijslag. Kappen nou hoor. Maar toen hij vertelde dat hij zn haar wilde laten groeien vroeg je wel of hij nu ook tule rokken wilt en dat wilde hij niet. Ook liever een stoffingbroek dan een maillot of legging.

Dat was ook wel een lullige vraag, maar wat nou als hij ja zou zeggen? Nu valt er ook niets over te zeggen. Maar er komt wel een punt waarop je dit serieus gaat afvragen. Stel je voor. Hoe zou je reageren? Wat zou je ervan vinden? Hoe zou je ermee omgaan? Lach je het weg, ben je verdrietig, teleurgesteld, blij, opgelucht...zeg het maar. Maar denk er wel serieus over na, want het is wel een gigantische big issue, nog steeds. Wat doe jij als je kind naar jou toe komt en zegt; Papa, mama. Ik val op hetzelfde geslacht. Ik ben homo.

Jaren gedroomd van jouw ideale schoonzoon/dochter en dan dit. Dat verandert je beeld wel effe. Eerste gedachte, f*ck it, als hij/zij maar gelukkig is. Dan maar hetzelfde. Ondanks dat je het wellicht wel al besproken hebt met je partner, wordt het nu echt. Ga je dan echt voor de 'als je maar gelukkig bent' of reageer je geschokt? Wat zeg je in zo'n geval? Wat denk je dan? Hoe handel je? En misschien nog veel erger, kijk je nu anders naar je kind? Zo zullen er nog meer vragen zijn maar is er een manier om dat te voorkomen? Niet voorkomen dat je kind misschien homoseksueel is want natuur hou je niet tegen. Maar meer voorkomen in de trant dat je kind het durft te vertellen. Hoe en wanneer maak je zoiets bespreekbaar, wat zeg je dan, hoe zorg je dat als je kind twijfelt het verteld zonder angst voor de buitenwereld? Ik kan je er geen antwoord op geven want ik heb daar precies 0,0% ervaring in, maar dit zijn wel dingen die mij bezig houden. het houdt mij niet bezig omdat er nu een kind toevallig zijn haar wilt laten groeien, maar wel omdat ik nog steeds zie dat het niet geaccepteerd wordt. En dat vind ik schandalig. Dan maar standaard, maar als mijn kind gelukkig is ben ik dat ook. Hoe ik zou reageren? Al sla je me dood. Ik denk dat wanneer het echt zo is, ik alleen maar opgelucht ben. Opgelucht omdat hij/zij het durfde te vertellen.

Wat het ook wordt, liefde is alles, alles is liefde, maar geluk is de wereld ongeacht hun keuze of geaardheid. Als je maar gelukkig bent

Blog 73: Als ze maar gelukkig zijn

Wat nou als... stel je voor dat... zou het kunnen... en wat doe jij wanneer...

Slechts wat fantasievolle gedachtes en onderwerpen wat sommige ouders bespreken. Niet allemaal, maar zou wel moeten. Heel soms leg ik de vinger op de zere plek met mijn blogs. Ik doe dat omdat het kan. Soms is het ook gewoon nodig. Af en toe doe ik eens een shout-out naar een school, benadruk ik de Opa's

en Oma's of ik vertel over een pesterij hier en daar. Daarnaast heb ik een gewoonte te zeggen wat ik denk, wat onderwerpen aan te knopen zonder mijn mening te geven en wissel het af met wat LILILI-blogs. Ik vind het wel belangrijk ook wel eens actueel te zijn, want alles gaat ook mijn monsters aan. Ook al hebben ze het zelf niet in de gaten, spelen er vaak dingen in ons kikkerlandje waar ze later wel mee te maken kunnen krijgen. Misschien maken ze het zelf wel mee. Wanneer je monster iets meemaakt, zitten wij als papa en mama op de eerste rij. Voordat we op dat punt komen zitten we 's avonds op de bank te fantaseren, en haast automatisch verschijnen er vragen met de bekende watalsjes, steljevoordatjes en de hoe reageren we als ditjes. Dit hoeft geen probleem te zijn maar in sommige gevallen is het nog wel eens een taboe. Dat vind ik jammer en daarom flans ik wel eens een blog in elkaar in de hoop het bespreekbaar te maken, hopen de dat het gedeeld wordt, we open komen te staan voor discussie. Dit is zo'n blog.

Mijn zoon is een kind wat anders is, uniek als ieder kind, maar toch anders. Hij is ook de enige waar ik de watalsjes bij heb. Niet dat het allemaal zo superzichtbaar is ofzo, maar er is iets met hem. Het zit hem in de kleine dingen. We maken er grapjes over maar stel je voor.

Ik ga nu mijn fantasie loslaten, op een serieuze toon. Denk mee.

Hij heeft nu een fase waarin hij zijn haar laat groeien, niets spannends aan op het eerste gezicht, maar hij wilt niet alleen lang haar, hij wilt het vlechten, in een staart, krullen of lekker los. Geen enkel probleem ... toch? Ik noem het fase, maar stel je voor dat hij het altijd wilt. Zn zachte karakter, totale desinteresse in meisjes, het lange haar/staart/vlechten, zn lange wimpers en aangeven nooit met een meisje te willen. Zou het zijn? Schei uit hoor, hij is pas 6 jaar en valt geen zinnig woord over te zeggen. Maar toch, stel dat hij? Er zijn wel meer jongens met lang haar. Maar die willen het niet vlechten. Die scheren dan de zijkant eraf zodat ze op een avatar lijken. Hij wilt dat niet, hij wilt het net zo lang als zn zussen. Wat nou als? Ahjoh, dat zien we dan wel. Waait wel over. Tegen de tijd dat het weer 25 graden is, het zweet langs zn haar zo zijn naad ingaat, dan komt hij er wel op terug. Maar dan scheer je zijn haar, dan ziet hij er stoerder uit, meer jongen, maar zn interesse dan? Lul niet, hij speelt gewoon met auto's en lego, houdt van stoeien. Ja stoeien ja, maar hij mikt wel altijd op je kinderbijslag. Kappen nou hoor. Maar toen hij vertelde dat hij zn haar wilde laten groeien vroeg je wel of hij nu ook tule rokken wilt en dat wilde hij niet. Ook liever een stoffingbroek dan een maillot of legging.

Dat was ook wel een lullige vraag, maar wat nou als hij ja zou zeggen? Nu valt er ook niets over te zeggen. Maar er komt wel een punt waarop je dit serieus gaat afvragen. Stel je voor. Hoe zou je reageren? Wat zou je ervan vinden? Hoe zou je ermee omgaan? Lach je het weg, ben je verdrietig, teleurgesteld, blij, opgelucht...zeg het maar. Maar denk er wel serieus over na, want het is wel een

gigantische big issue, nog steeds. Wat doe jij als je kind naar jou toe komt en zegt; Papa, mama. Ik val op hetzelfde geslacht. Ik ben homo.

Jaren gedroomd van jouw ideale schoonzoon/dochter en dan dit. Dat veranderd je beeld wel effe. Eerste gedachte, f*ck it, als hij/zij maar gelukkig is. Dan maar hetzelfde. Ondanks dat je het wellicht wel al besproken hebt met je partner, wordt het nu echt. Ga je dan echt voor de 'als je maar gelukkig bent' of reageer je geschokt? Wat zeg je in zo'n geval? Wat denk je dan? Hoe handel je? En misschien nog veel erger, kijk je nu anders naar je kind? Zo zullen er nog meer vragen zijn maar is er een manier om dat te voorkomen? Niet voorkomen dat je kind misschien homoseksueel is want natuur hou je niet tegen. Maar meer voorkomen in de trant dat je kind het durft te vertellen. Hoe en wanneer maak je zoiets bespreekbaar, wat zeg je dan, hoe zorg je dat als je kind twijfelt het verteld zonder angst voor de buitenwereld? Ik kan je er geen antwoord op geven want ik heb daar precies 0,0% ervaring in, maar dit zijn wel dingen die mij bezig houden. het houdt mij niet bezig omdat er nu een kind toevallig zijn haar wilt laten groeien, maar wel omdat ik nog steeds zie dat het niet geaccepteerd wordt. En dat vind ik schandalig. Dan maar standaard, maar als mijn kind gelukkig is ben ik dat ook. Hoe ik zou reageren? Al sla je me dood. Ik denk dat wanneer het echt zo is, ik alleen maar opgelucht ben. Opgelucht omdat hij/zij het durfde te vertellen.

Wat het ook wordt, liefde is alles, alles is liefde, maar geluk is de wereld ongeacht hun keuze of geaardheid. Als je maar gelukkig bent